

Ministerstvo životního prostředí

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k těžbě písku a štěrkopísku z vody a jejímu zařazení do přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

Těžba písku a štěrkopísku je stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen "zákon") pod kódem 5.13 *Povrchové doly paliv, rud, nerudných surovin a jejich zpracování, především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava, o projektované kapacitě vyšší než 25 m³/den.* Každý z jednotlivých technologických uzlů v dané pískovně, které jsou uvedeny (ale i ty, které nejsou) pod kódem 5.13 může naplňovat definici stacionárního zdroje uvedenou v § 2 písm. e) zákona, která zní: „*ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat...*“ Ve většině případů naplní tuto definici všechny činnosti, které jsou pod daným kódem uvedené z důvodu emisí prachu.

Na druhou stranu, jedná-li se o technologický proces nebo činnost, která na základě technologického uspořádání nebo zvoleného technologického procesu prokazatelně neemituje emise znečišťujících látek do vnějšího ovzduší, není naplněna definice stacionárního zdroje (což platí o kterémkoliv technologickém uzlu). Definice stacionárního zdroje není naplněna například v případě samotné těžby písku a štěrkopísku z vody, kdy je zcela zjevné, že čerstvě vytěžená surovina obsahuje dostatečné množství vody k tomu, aby byly zcela vyloučeny jakékoliv emise prachu. Zde je ovšem třeba si uvědomit, že samotná těžba není jedinou činností v dané provozovně (pískovně), která pod bod 5.13 v příloze č. 2 spadá. V případě každé činnosti bude navíc záležet na posouzení konkrétní situace povolujícím úřadem (KÚ), zda daná jednotlivá činnost naplňuje definici stacionárního zdroje či nikoliv, a zda je třeba stanovit pro tuto činnost podmínky podle § 12 odst. 4 písm. f) zákona.

Pod kód 5.13 přílohy č. 2 zákona nicméně patří rovněž další činnosti související s těžbou - přesypy, deponie, nakládka apod., které mohou znečišťovat ovzduší (v případě vysušení písku, ke kterému nevyhnutelně dochází) a které jsou pod kódem 5.13 rovněž vyjmenovány jako činnosti „hlavní“, na jejichž základě je stacionární zdroj do přílohy č. 2 zařazován. Jestliže se tedy v rámci provozovny provádějí i tyto činnosti, při kterých dochází nebo může docházet k emisím znečišťujících látek do ovzduší (což záleží na posouzení Krajského úřadu), měla by

být těžba písku, pokud je projektovaná kapacita vyšší než 25 m³/den, zařazena dle přílohy č. 2 zákona pod kód 5.13. Na této skutečnosti nemění nic ani skutečnost, že jsou deponie nebo přesypy skrápěny. Skrápění je základním předpokladem provozu jakéhokoliv zařízení, kde dochází v důsledku zpracování nebo manipulace s nerostnými surovinami k uvolňování většího množství prachu, a to jak z pohledu ochrany ovzduší, tak i z pohledu ochrany zdraví obsluhujícího personálu. Právě ta skutečnost, že je nutno omezovat prašnost na daném zařízení skrápěním, svědčí o tom, že by mohlo docházet ke znečišťování, a to ve velké míře, v případě že by skrápění provozováno nebylo. Proto lze předpokládat, že v mnoha případech budou tyto činnosti naplňovat definici stacionárního zdroje v § 2 písm. e) zákona.

Ing. Jan Kužel

ředitel odboru ochrany ovzduší

v. r.